

[Vesterager.]

Med Hensyn til Fremtiden er det ganske klart, at vi vil komme til at forhandle om disse forskellige Spørgsmaal i Kraft af det store Lovforslag, som ligger her i Tinget, og med Hensyn til Agitationen, som den ærede Ordfører for Socialdemokratiet jo altid er meget bekymret for, og som han talte rørende om, er jeg heller ikke i Tvivl om, at Fremtiden vil blive akkurat den samme som Fortiden. Socialdemokraterne vil altid kunne finde noget at agitere paa, der er i Virkeligheden ikke saa overmaade stor Kunst ved det. Jeg kan endelig ogsaa nok forstaa, at hvis man havde Penge nok, som det ærede Medlem udtrykte sig, kunde man raade Bod paa Manglerne. Ja, „Penge nok“, det er et udmærket Udtryk, men jeg gad egentlig vide, hvor man vil faa den Finansminister fra, der altid har Penge nok til at tilfredsstille de forskellige Krav, som stilles til Statskassen fra de mange forskellige Sider.

Jeg skal i øvrigt ikke komme ind paa alle disse Betragtninger, men kun ganske kort anbefale Lovforslaget til Vedtagelse her i det høje Ting.

Andreasen (Forsinge): Da mit Partis Ordfører er forhindret i at være til Stede her i Dag, skal jeg paa hans og Partiets Vegne anbefale det her forelagte Ændringsforslag til Vedtagelse. Jeg maa dog have Lov til at føje en ganske kort Bemærkning til det, som nu er foregaaet med det Lovforslag, der blev fremsat her om Ydelse af Brændselshjælp og andet Tillæg til Aldersrentenydere, Invalidrentenydere og kronisk syge. Vi fra vor Side maa beklage, at der ikke er naaet mere ved Behandlingen af dette Lovforslag, men i Betragtning af, at vi er saa langt henne i Samlingen, og saaledes som hele Stillingen nu ligger, kan vi godt forstaa, at vi ikke kan naa videre denne Gang. Vi kan ikke se rettere end, at det er et Fremskridt, der sker her, og vi vil da anbefale Lovforslaget, som det nu foreligger, til Vedtagelse.

Geert-Jørgensen: Jeg skal korteligt sige, at skønt det, der foreligger her, er meget magert i Sammenligning med det oprindelige Forslag og ogsaa mere magert, end vi fra vor Side kunde ønske, vil vi dog stemme for Lovforslaget.

Socialministeren (Steincke): Efter den udførlige Gennemgang af Forslaget, som det nu foreligger fra Landstinget, og af dets Lidelseshistorie, fremsat af den ærede

Ordfører, finder jeg kun Anledning til forholdsvis faa Bemærkninger.

Som Forslaget forelaa fra min Haand, vedtaget senere i Folketinget, vedrørte det fire forskellige Punkter: for det første en ringe Forhøjelse af Fradragsreglerne, for det andet en Forhøjelse af de personlige Tillæg til Aldersrentenyderne, for det tredje et hidtil ukendt Forslag om at yde personligt Tillæg ogsaa til trængende Invalidrentenydere og til dem, der faar Hjælp efter Fattiglovens § 63, og for det fjerde et Forslag om Brændselshjælp til samtlige de nu omtalte trængende.

Det første Punkt om Ændring i Fradragsreglerne har Landstinget, mig bekendt, ikke villet ind i en Forhandling om, i hvert Fald ikke med mig. Jeg har forbavset mig noget derover, idet man vel maatte være klar over fra alle Sider, at ved Gennemførelsen af Lovforslaget om Folkeforsikring, hvor man tog disse Problemer op til grundig Drøftelse, vilde man ikke uden helt at svigte det Grundlag, hvorpaa man i sin Tid forandrede Alderdomsunderstøttelsesloven til en Aldersrentelov, kunne tænke sig at blive staaende paa saa daarlige Fradragsregler som dem, der nu gælder.

Jeg ansaa det derfor for praktisk rigtigt og ogsaa for politisk gennemførligt at lempe disse Fradragsregler allerede nu, saaledes at man ikke skulde komme til at staa i den Situation, at man, naar man om et Par Aar maaske fik Lovforslaget om Folkeforsikring vedtaget med nogle andre Fradragsregler, saa Landet over sagde: Det indeholder jo intet nyt, for vi har i Virkeligheden slet ikke administreret, saaledes som Loven af 1927 forudsatte, og det er jo det, der sker i en Mængde Kommuner; de gældende Fradragsregler er saa daarlige, at man i det praktiske Liv slet ikke overholder dem. Derfor tror jeg, man skulde være gaaet ind i en Forhandling ogsaa paa dette Punkt og have foretaget en Ændring her, men det vilde man ikke.

Med Hensyn til Invalidrentenyderne og de § 63-understøttede forstaaer jeg for saa vidt bedre, at man ikke i Øjeblikket vil ind paa disse ny Forslag, for her er der mere Realitet i at sige: Naar vi har Lovforslaget om Folkeforsikring og de nye Regler til Behandling, saa vil vi ikke ind paa en stykkevis Reform. Jeg forstaaer det bedre, siger jeg, men jeg beklager det alligevel, fordi der ogsaa blandt disse Kategorier af trængende under de nuværende Forhold er mange, for hvem et personligt Tillæg vilde være godt. Men der